162. Ureditev Božjega gospodarstva

1 Simon Juda je rekel: »Gospod, kdaj naj bi se to zgodilo na Zemlji?
2 Jaz sem rekel: »Simon Juda, zaradi tvoje mogočne vere sem ti dal ključe Božjega kraljestva in te imenoval skala, na katero bom postavil Svojo cerkev, ki je vrata pekla ne bodo mogla premagati. Postal boš novi Aron in sedel boš na njegovem stolu. To pa boš postal tudi tako, da boš z drugimi brati širil Mojo besedo.
3 Toda ko se bo to po nekaj stotih letih med pogani razširilo, **bodo v Rimu lažno razglasili, da si ti takšen stol že ustanovil.** In ljudstva, ki jih bodo z ognjem in mečem prisilili v to, bodo lažnim prerokom tudi verjela, da si ti kot prvi knez vere takšen stol postavil v Rimu, in da od tam v Mojem imenu upravljaš vso Zemljo, njene kneze in ljudstva. Toda glej, **to bo lažni stol** in od tam se bo po širni Zemlji razširilo veliko zla; skoraj nihče več potem ne bo vedel, kje si postavil pravi stol - stol ljubezni, resnice, žive vere in življenja, in kdo je tvoj pravi naslednik.
4 Lažni stol se bo sicer dolgo obdržal, veliko dlje kot tisoč let, toda starosti dva tisoč let ne bo dočakal! Zdaj pa izračunaj, če znaš računati.
5 Ko bo lažni stol postal trhel in ne bo več imel opore, pa bom znova prišel in z Menoj tudi Moje kraljestvo. Z Menoj boste na Zemljo prišli tudi vi in boste Moje priče pred tistimi, pri katerih bomo še našli pravo in čisto vero.
6 Toda v tistem času bo potrebno tudi veliko čiščenja, da Me bodo ljudje znova spoznali in verjeli samo Vame. Toda o tem, kar sem vam zdaj zaupno razodel, za zdaj molčite. Bo že prišel čas, ko se bo to glasno razglašalo z vseh streh!«
7 Drugi učenci so rekli: »Gospod, mar česa takega ne bi bilo mogoče preprečiti?«
8 Jaz sem odgovoril: »O da, vendar bi potem morali ljudi preoblikovati v navadne stroje. Sprašujete tudi: `Zakaj so na morju zmeraj močni vetrovi in nevihte?' Prav, pa jih odstranimo, in morje ne bo več grozilo z velikimi valovi in kipenjem, ladje bodo lahko plule po njem mirno in brez nevarnosti. Toda takšno zelo mirno morje bi se kmalu začelo usmrajevati in z nesnago polniti vse kraje na Zemlji, potem pa se ne bi moglo ohraniti nobeno naravno življenje več niti na kopnem in še manj v morju.
9 Vse vodovje naj bi se torej preobrazilo v kopno! Če bi se zgodilo to, kje bi potem vsa živa bitja - rastline in živali, našle svojo prvotno in nadvse nujno hrano? Če pa se morje in vse drugo vodovje ohrani takšno kot je, potem morajo ostati tudi vetrovi in nevihte zato, da je morje zmeraj nemirno in deluje, da se njegova življenjska sol ne potopi na dno, začne tam gniti in kužno usmrajati.
10 To, kar so na morju vetrovi in nevihte, so pri ljudeh dopuščene duhovne preskušnje in boji, ki jih mora bolj ali manj prestati prav vsak človek na tej zemlji in se z njihovo pomočjo izbojevati do pravega življenja.
11 Kar velja za čas življenja vsakega posameznika na tej zemlji, velja v širšem času tudi za ves človeški rod.
12 Potoček teče le po ozki strugi, dokler se ne združi z večjim potokom, ki teče že po veliko širši strugi in se nato izlije v večjo reko; ta prepotuje že veliko širše in daljše odseke kopnega, dokler se ne združi z morjem; to pa potem obdaja in obliva vso Zemljo in jo poživlja s soljo, ta pa pretanjeno raztopljena kakor para poživi vse ozračje - to omogočajo vetrovi in nevihte - s tem tudi vse kopno in vse živo na Zemlji.
13 V oceane se zliva na tisoče vrst vodovja, čisto in nečisto, sladko, kislo, grenko, zdravilno in nezdravilno, toda v morju se vse združi v eno, in tam je sol, iz katere nešteto organsko naravno življenje zajema svojo temeljno snov, in jo v sebi predeluje glede na svojo zgradbo.
14 V razmerju, v kakršnem so veliki oceani do vseh bitij, ki živijo na Zemlji, je tudi veliko duhovno kraljestvo do različnih tuzemskih življenjskih razmer ljudi na tej zemlji. Vsak posameznik je podoben potočku, skupnost je že nekoliko večji potok, večji potok je že pleme, reka ljudstvo, in morje ob vseh svojih širnih obalah, ponazarja vsa ljudstva Zemlje, saj vsi ljudje v njem preidejo v isti element. Morje kot tako pa nima obale in ponazarja ljudi v duhovnem kraljestvu, ki skriva v sebi neskončnost in je s

svojim vseprežemajočim živim ustrojem pratemelj vsega bivajočega.
15 Kot je bilo povedano, je od nenehnega valovanja oceanov odvisno naravno življenje vseh bitij. Čim dejavnejše je morje zaradi nešteto neviht in tokov, tem več življenjske dejavnosti sproža tudi v vseh bitjih kopnega in s tem omogoča tudi veliko boljši razvoj.
16 In kolikor postanejo ljudje, ustrezno temu, v svojem notranjem življenjskem delovanju mlačni, leni, zaspani in brez svetlobe, toliko prej se v neskončno velikem duhovnem svetu porodi veliko valovanje in to povzroči potem s svojim stekanjem tudi različne premike in valovanja med ljudmi, ki še živijo na tej Zemlji. Ljudstvo vstane zoper ljudstvo, en nauk premaga drugega in veliko časa preteče, preden ljudje spet postanejo kot le mogoče življenjsko dejavni.
17 Tako se spet zjasni in postane spet svetleje med ljudmi. Zaradi navidezne stiske postanejo iznajdljivi in prisiljeni čedalje več in bolj urejeno delovati. S takšnim delovanjem se potem ljudstva, ki so pred tem komaj kaj vedela drugo o drugem, medsebojno spoznavajo in si sčasoma pomagajo; med njimi se čedalje bolj krepi luč in začutijo predvsem čedalje večjo potrebo po skoraj nazorno dokazljivi življenjski resnici.
18 Ko postane ta potreba čedalje bolj splošna in **ljudje niso več zadovoljni z vero v avtoriteto,** ki je zmeraj tudi podlaga za mrakobno in lenobno praznoverje, potem pride tudi čas za večjo in nazornejšo življenjsko luč, polno čistosti in resnice.
19 In glejte, zdaj mora biti nešteto, v različne vrste lenobe in življenjskega mračnjaštva, kot v globoko spanje pogreznjenih ljudi na vsej Zemlji, pripravljenih na živahnejše viharno delovanje, dokler se po daljšem času toliko ne zbistrijo, da končno začutijo, kaj jim manjka.«

163. O Gospodovem vnovičnem prihodu

1 Gospod: »In ko bo med ljudmi tako, bo prišel tudi čas, da ljudje dobijo tisto, kar jim manjka; šele tedaj bom znova prišel k ljudem na ta svet in na splošno delal vse, kar delam tudi zdaj, le da zdaj še pred maloštevilnimi pričami. Zdaj polagam seme v tla, vendar to ljudem ne bo prineslo miru, temveč le meč za boj, obsežne bitke in vojne.
2 Samo tisti posameznik, **ki bo sprejel Moj nauk in živel po njem,** bo v sebi našel luč, resnico in pravi življenjski mir, čeprav se bo moral zavoljo Mojega imena bojevati s svetom in bo preganjan; in to boste doživeli tudi vsi vi. Ko bom naslednjič prišel na ta svet, pa bo konec spopadov med narodi, bojev in preganjanja, in prvotni odnos človeka s čistimi duhovi iz nebes bo nekaj naravnega in trajnega.
3 Iz tega, kar sem vam povedal in pokazal, boste zlahka spoznali in razumeli, zakaj bo dopuščeno, da se bo sčasoma ob majhnem in pristnem Aronovemu stolu, na katerega zdaj postavljam vas, sredi poganov dvignil tudi lažni stol, ki se bo dolgo ohranil, in zakaj bodo celo v Mojem imenu dopuščeni tudi lažni preroki in učitelji.
4 Vi in vaši pravi potomci pa se ne smete odzvati klicu iz lažnih ust, češ da naj bi bil Kristus tukaj ali tam. Kajti nikoli več ne bom prebival v kakšnem templju, ki ga je zgradila človeška roka, temveč bom zgolj v duhu in resnici tistih, ki Me bodo iskali, prosili, verjeli samo Vame in Me ljubili nadvse. Njihovo srce bo Moj pravi tempelj in v njem jim bom govoril, jih poučeval, vabil in vodil. To si še posebno dobro zapomnite, da se ne boste tedaj, ko se bo vse to zgodilo, jezili, spomnite se, da sem vam vse to že napovedal in tudi navedel razloge za to.«
5 Nato se je oglasil Simon Juda: »Gospod, iz tega dobro razberemo Tvojo ureditev, ki poleg upoštevanja popolne človekove svobodne volje ne more ubrati druge smeri, kot si nam jo predstavil zdaj in tudi ob drugih priložnostih, čeprav tedaj še ne tako jasno. Toda človeštvu se še dolgo ne

obetajo zlati sadovi! Ampak če že mora biti tako, da se bo Zemlja končno preoblikovala v pravo življenjsko šolo Tvojih otrok, naj bo tako, kakor je določila Tvoja modrost.
6 Na vso moč si bomo prizadevali, da bo, kolikor bo le mogoče, veliko semena žive besede zasejano v prst človeških src, in bodo ljudje sposobni tudi za največje boje med svetlobo in temo. Naj se odpro vsi grobovi in celo mrtvim naj se pridiga Tvoj evangelij, morje pa naj v žarečo svetlobo izvrže vse, ki jih je pogoltnilo! Pri tem ne mislim na kosti in že dolgo strohnelo meso, temveč na duše; tudi tem je treba oznanjati Tvojo besedo v duhu!«
7 Jaz sem rekel: »Dobro in prav si povedal. Kar se zdaj dogaja na tem svetu materije, to naj resnično ne bo prikrito doslej še zelo zakrnelemu svetu duhov. Je pa še zelo veliko ljudi, ki so pri živem telesu zelo globoko zakopani v grobovih življenjske noči v obsežnem morju zmotnih prepričanj; tem boste pridigali evangelij, in številni bodo vstali iz svojih starih grobov v luč življenja in ujetniki bodo osvobojeni iz morja slepil.
8 Ko se bo zgodilo to dovolj množično, bo začel svitati velik in splošni odrešilni dan za vse prebivalce Zemlje. Toda delo bo velikansko in naporno in pravih delavcev je še malo; zato si prizadevajte predvsem tudi za to, da bi jih bilo čim več. Vsak delavec v Mojem vinogradu življenja lahko pričakuje veliko plačilo, primerno svoji marljivosti in vnemi. Tukaj, na tej zemlji, pa bo, kar zadeva vaše telo, to plačilo zmeraj pičlo, kot je bilo doslej, zato pa toliko večje in obilnejše za dušo in duha.
9 Kajti dobrine te zemlje so zgolj navidezne in na las podobne tistim, o katerih sanja marsikateri človek. Majhna razlika je samo v tem, da je posest v sanjah za človekovo dušo le varljiva in kratkotrajna v primerjavi z zunanjo posestjo tega materialnega sveta. Toda obe sta minljivi in ko mineta, se pred odprtimi očmi živega duha vse izkaže za slepilo, kajti šele živi duh bo zmožen vse navidezno narediti resnično.
10 Zato naj si vsak od vas prizadeva le za to, kar poseduje duh, in to je luč, resnica in življenje v duši! Kar potrebuje telo, bo na tej zemlji v zmerni količini kakor samo od sebe tudi dano zvestemu delavcu v Mojem vinogradu, kajti sam najbolje vem, kaj potrebuje človek v vsakem življenjskem položaju. Ste Me vsi dobro razumeli?«

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 8

Petrov oster govor o obsodbi Rima. Pavlov razsvetljen odgovor o milosti
Rim in prihod Božjega kraljestva
Smrt apostola Petra
Kristusova cerkev